

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **R. S.**, zastoupeného JUDr. Blankou Novotnou, advokátkou se sídlem Hošťálkova 10, 169 00 Praha 6, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 14. 7. 2004, č. j. OAM-2262/VL-20-11-2004, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 12. 2004, č. j. 59 Az 141/2004-19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky JUDr. Blanky Novotné **se určuje** částkou 2150 Kč. Tato částka **bude vyplacena** z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moc tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 14. 7. 2004 zamítl žalovaný žalobcovu žádost o azyl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 15. 12. 2004. V řízení před správním orgánem neshledal žádné vady a přisvědčil žalovanému i v posouzení důvodu, pro nějž byla žalobcova žádost zamítnuta: jak totiž vyplynulo ze správního spisu, žalobce se domáhal udělení azylu jen proto, aby vyřešil své ekonomické problémy, aby legalizoval svůj pobyt v ČR a aby zde mohl žít a pracovat.

V kasační stížnosti proti tomuto rozsudku žalobce (stěžovatel) uvedl některá ustanovení správního řádu, která žalovaný podle jeho názoru porušil. Citoval též čl. 53 Příručky k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, podle nějž jsou v některých případech žadatelé o azyl v zemi původu vystaveni různým opatřením, která sama o sobě nepředstavují pronásledování, avšak která ve spojení s dalšími faktory mohou žadatele k tvrzení existence pronásledování opravňovat. Podle čl. 43 této Příručky se opodstatněné obavy z pronásledování nemusejí zakládat na vlastních zkušenostech žadatele o azyl: postačí

zkušenosti přátel, příbuzných či ostatních členů stejné společenské skupiny. Stěžovatel proto navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení; kromě toho požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů, o osvobození od soudních poplatků a o tlumočníka do ruského jazyka. Požádal též o to, aby byl jeho kasační stížnosti přiznán odkladný účinek; tato žádost se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti - stala bezpředmětnou.

Usnesením ze dne 8. 2. 2005 soud stěžovateli ustanovil advokátku JUDr. Blanku Novotnou jako zástupkyni pro řízení o kasační stížnosti; ustanovenou advokátku pak mj. vyzval, aby označila důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Advokátka reagovala podáním ze dne 15. 3. 2005; v něm však pouze obecně uvedla, že kasační stížnost vychází z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a e) s. ř. s.; obsah těchto ustanovení pak částečně citovala. Jinak k věci dodala pouze tolik, že žalovaný nepřihlédl ke všem v úvahu přicházejícím azylovým důvodům a že stěžovatel je osoba práva neznalá.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů:

Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vyličit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Pouhá paragrafová či slovní citace některého zákonného ustanovení tak jako stížní bod neobstojí, a to platí i o citaci náhodného úryvku metodické pomůcky, který je vytržen z kontextu a který se nijak nevztahuje ke skutkovému příběhu vyličenému ve správním řízení. Absence alespoň jednoho konkretizovaného důvodu kasační stížnosti přitom představuje nedostatek, pro nějž není možno v řízení o kasační stížnosti pokračovat, neboť Nejvyšší správní soud je vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Projevuje se zde zásada dispoziční: je na stěžovateli, aby svou kasační stížností určil meze přezkumu. Neučiní-li tak, kasační soud nemá, na základě čeho by přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu. Neobsahuje-li kasační stížnost žádný důvod, který by ji činil způsobilou k věcnému projednání, nestíhá Nejvyšší správní soud ani nutnost přezkumu z úřední povinnosti, již mu ukládá posledně citované ustanovení.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s.

Na okraj se podotýká, že uzavření manželství s českou státní občankou, k němuž došlo v průběhu řízení o kasační stížnost a jež stěžovatel doložil oddacím listem ze dne 14. 3. 2005, je novou skutečností, k níž došlo až po vydání napadeného rozhodnutí krajského soudu a k níž Nejvyšší správní soud nepřihlíží (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Zástupkyni, která byla stěžovateli ustanovena soudem, náleží mimosmluvní odměna podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). Soud proto přiznal stěžovateloce zástupkyni v souladu se sazbou mimosmluvní odměny 2000 Kč za dva úkony právní služby a 150 Kč jako paušální náhradu výdajů s těmito úkony spojených (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu